

EKKLESIA

Ekklesia Amsterdam
zondag 19 januari 2020

Tijd van leven 3 / Leren van de geschiedenis

De kaarsen aangestoken

Aanroep - Kom Geest van God "Ik zal er zijn" (Löwenthal, nieuw)

Woord ten geleide

Kinderkring

Voorlezing uit het boek *Psalmen*

Psalm 78:1-8 (vertaling Ida Gerhardt en Marie van der Zeyde)

Een compositie van Asaf

Luister thans, mijn volk, naar mijn lering,
neig tot mijn uitspraken uw oor:
openen wil ik mijn mond tot een les,
wat voormaals was verborgen ontsluiten.
Wat wij hoorden, wat wij mogen weten,
wat ons onze vaders vertelden,
dat onthouden wij niet hun kindskinderen:
verhalend het volgend geslacht
de roem des Heren, zijn macht,
en de wonderen die hij gedaan heeft.

Hij stelde een getuigenis in Jacob,
heeft geplant in Israël de wet,
en gebod dienaangaande onze vaders
hun kinderen daarin te onderrichten,
dat het volgend geslacht het zou weten:
dat de kinderen dááruit geboren
in hun plaats zouden treden en dit
hún kinderen weer zouden verhalen;
opdat déze naar God zouden uitzien,
níet Gods handelen zouden vergeten,
veeleer zijn geboden bewaren;
níet worden hun vaders gelijk:

een geslacht vol wrok en verzet,
een geslacht onbestendig van hart,
niet oprecht van geest jegens God.

En mensen, vroeg hij? (Oomen, nieuw)

Voorlezing uit het boek *Psalmen*

Psalm 78:13-32

Hij kliefde de zee voor hun doortocht,
heeft het water gestuwd tot een dam;
ging des daags hun voor in een wolk,
de nacht lang in een schijnsel van vuur.
Hij spleet de rots in de woestijn,
deed hen drinken het gutsende water,
beken riep hij op uit de steen,
deed het water neerstorten bij stromen.
Maar zij zondigden wéér tegen hem,
tartten in de woestijn de Allerhoogste,
zij beproefden God in gedachten
door naar eigen zin voedsel te vragen,
zij lasterden God door te zeggen:

Vermag God een dis aan te richten
hiér - midden in de woestijn?

Ja, hij sloeg de rots, water welde,
er begonnen beken te stromen,
maar zou hij ook brood kunnen geven,
verstrekt hij ook vlees aan zijn volk?

Dit nu hoorde de Heer, zeer verbolgen,
- vuur schoot omhoog tegen Jacob -
eindelijk laaide zijn toorn tegen Israël,
omdat het in God geen geloof had,
zijn uitredding niet had vertrouwd.

En de wolken daarboven gebood hij,
heeft de deuren des hemels geopend,
liet manna tot spijs op hen regenen,
hemelkoren was het wat hij hun gaf;
brood voor engelen kreeg ieder te eten,
voedsel zond hij hun toe - tot verzadens!
Oostenwind liet hij los aan de hemel,
deed met macht de zuidenwind komen,
en gáf vlees, op hen regenend als stof,

een zandstorm van wiekende vogels,
liet ze neerkomen pal in hun kamp,
overall in het rond bij hun tenten.
En zij aten - zich óververzadigend:
wat zij wensten, hij had het verschaft.
Maar terwijl hun begeerte niet afliet
- hun eten was nog in hun mond -
verhief zich Gods toorn tegen hen,
sloeg hij hen in hun weerbaarste zonen:
de bloem Israëls heeft hij geveld.
Bij dit alles bléven zij zondigen:
zij geloofden zijn wonderen niet.

Zo zong dat volk (VL 300)

Voorlezing uit het boek *Psalmen*

Psalm 78:40-54

Hoe vaak, in de woestijn, tartten zij,
griefden zij in die eenzaamheid hem,
telkens weer verzochten zij God,
krenkten zij de Heilige Israëls,
vergaten hoe zijn hand destijds
hen verlost had van hun onderdrukker,
hoe zijn tekenen hij deed in Egypte,
zijn wonderen in Soans gebied.

Want hij maakte de Nijlstroom tot bloed,
zijn waterlopen ondrinkbaar,
hij zond steekvliegen die hen tempteerden,
van de kikvorsen kwamen zij om.
Aan de kaalvreter gaf hij hun oogst,
aan de sprinkhaan wat zij verbouwden,
hij vernielde hun wijnstok door hagel,
hun moerbeibomen door ijzel;
en hun vee gaf hij prijs aan het noodweer,
aan het vuur van de bliksem hun kudden,
liet brandend zijn toorn op hen los,
verbolgenheid, dreiging en gramschap:
een zwerm van boden des onheils.
Want nú liet hij zijn woede ruim baan;
voor de dood heeft hij hen niet gespaard:
aan de pest gaf hun levens hij prijs.

Hij trof elke eerstgeborene in Egypte,
de eerstverwekten in de tenten van Cham;
maar zĳn volk liet hij als schapen uitgaan,
ging hun kudde vóór door de woestijn;
veilig leidde hij hen - niets te vrezen! -
had de zee niet hun vijand bedekt?
Hij bracht hen naar zijn heilig gebied,
waar de berg was die hij zich bestemd had.

Verbeeld of waar gebeurd (VL 374)

Toespraak

Bettine Siertsema

Opgestaan is mijn hart - psalm 108 vrij (Oomen, nieuw)

Intermezzo

mededelingen en collecte

Dienst van de tafel

Hier begint de dienst van de tafel
viering van eucharistie
ritueel van solidariteit:
laat ons bidden.

Gij die uw weg gaat ongezien,
God van vreemdelingen, niemand,
God van mensen, lopend vuur,
Gij ongehoord in deze wereld –
wees geloofwaardig hier en nu
of ooit één ogenblik.
Open de deuren van uw licht
dat wij U zien.

Avondmaal ter heiliging (VL633)

Moge het delen (Oomen, nieuw)

Brood en wijn

Er is naast wijn ook een witte beker met druivensap bij de uitdelers links van het koor

De noche Iremos (Taizé)

Oud het leven dat wij leiden (VL881)

Voorbeden

Onze Vader in de hemel (VL849)

Zegen

Mocht het waar zijn (VL878)